

உ

சிவ மபம்.

திருச்சிறாமபலம்.

சீவநீ நேவாயநம்:

பூத கீத வா தவி தீ வம்ச நி.

இஃ து.

புதுவைச சிவசநமாகக சபையாரீல

ஒருவராஹிய

ம-நா-நீ:

சு சிவநேசபிளளையவர்களால்

இயறறப்பட்டு

செனனை

கலவிவிளகக அசசககூடத்தில்

பதிபிக்கப்பட்டது.

யுவனா—மாசிமீ.

மாசிமீ—மாசிமீ.

உ

சிவமயம்,
திருச்சிறறமபலம்.
ஸ்ரீவாக்சதேவாயநம:

மூர்க்கவாதவிதவம்சநி.

காபபு.

அஞ்சக்கரத்தொரு விஞ்சைக்கவிநினைக்
கஞ்சத்திருவடி நெஞ்சிந்நொருததுவாம.

சுநசைவு சமபிரதாயங்களைத் தழுவிப் பேசவல்ல
புராணிகொன்று தீரியும் பொ, சுந்தரப்பிள்ளை அவர்களே
நீர் மிகவும் அருமை அருமையாக இயற்றி அப்பாசுவாமிசுள
முத்தொரு விளக்கமென்று பெயரிட்டுச் சென்ற மாகாணியி
(உகூஉ)யில் வெளியிட்ட சிறியபத்திரிகையொன்றில் தானபெ
ரியபுராணம் சொல்லிவருகிறேன், அதில் சேக்கிழார் அவரு
கள் சொல்லாமல் விட்டுவிட்ட விதி யொன்றுள்ளது அதுசிவ
பெருமான சிவநவருக்கொண்டுதிருநாவுசுக்கரசுவாமிகளைவிழு
ங்கி, ஐக்கியஞ்செய்துகொண்ட வுண்மையே அதற்குச் சர

ட்சி அப்பர்சுவாமிகளாகூறிய தேவாரத்தில் “சுங்கமேயுன்னடி
க்கே போதுகின்றேன்,—என்று காணப்படுகாட்சியே யெ
னறுகூறி, அப்பாடலையும்,சுங்கமுகங்கிய அறிகுறிப்பததை
யும் அப்பாசுவாமிகள் முத்தியடைந்ததிருப்புகலூர் ஆலயத்து
ள அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் அததலபுராணமும் அந்
நனமே கூறுகிறதென்றும், அதனையாவருக்குமவிளங்கப்பேசு
வேனென்றும் வெளிப்பட்ட நுமதுமடமையனோககி யாம்
அதிகவியப்படைந்தனம்.

67 போலிப்புலவரோ! இச்சுங்கவிஷத்தைச் செனனை
யில் பிரஸ்தாபித்து நீர்பட்டபாட்டைமறந்து உருகேசிரிப்பு
ண்டதுபோதாமல இவ்விடத்துஞ் சிரிக்கவுடம்பெடுத்தீர்.
இன்னு மென்கெங்கே சிரிப்பாருண்டுபோக விருக்கினதீ
ரோ அறியேம். “நல்லமாட்டுக்கு ஓரடியும், நல்லமனிதனுக்
கு ஓர்சொல்லும்,, எனபது உமமிடத்துப் பொயததுப்போய்
விட்டது. நீர் அதைமறுக்கஅவதரித்த அவதார புருஷாதோ
லும், சென்னையிறகூடிய பெருஞ்சபையில் சென்றுவிவகரிக
வகையின்றிப் பதுங்கிக்கிடந்த நீர் மஹா விதவ சிரோமணி
யைப்போல ஈண்டு விவகரிப்பேனென்று வெளிப்பட்டதுஆச்
சரியம்! ஆச்சரியம்!!

நீர் சேக்கிழார்சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பெரியபுரா
ணத்தை அதிக சிரத்தையோடு பிரசுங்கிப்பவாபோல நட
த்து அதனால் வயிறுவளாத்துவருதலையுமறந்து எதவிக
புராணமாகிய அதனுணமையை விசாரித்துணராமல் அதிற்
கூறப்படாத சுங்கவிஷயத்தைக்கற்பித்துணர்வோங்குந்திரிந்துரு
ழறிவழிந்து நீர்கெட்டதுமன்றி யாவறையுந் கெடுக்கதலை
பட்டது பாவம்! பாவம்!! பெரியபுராணஞ் செய்தருளி

ய சேக்கிழார்சுவாமிகள் சரித்திரமாகிய சேக்கிழார்புராணஞ்செய்தருளினவர்கொற்றவன்குடிஉமாபதிசுவாசாரியாரா. அவரோ திலலைவாழ்ந்தணருளஒருவா. சபாநாயகாவிடுத்தருளிய “அடியாகக்கெளியன்,”—எனனுந்திருமுடிதலைப்பெற்றுக்கொண்டுபெற்றான் சாமபனுக்கு உடனே முத்திகொடுத்தருளினவா. அப்பெற்றான சாமபனுடைய மனைவியும், அரசன் முதலாயினருங்காண அதன் உண்மையை வெளிப்படுத்தி அவர்கள் சாதேகத்தை யொழித்தற பொருட்டுமுள்ளிச்செடி கரும் முத்திகொடுத்தருளினவா. இந்தமூர்த்திகா செய்தருளியபுராணசாரத்தாறுநா காணப்படாதசிங்கத்தையா சண்டிபிடித்தது அருமை! அருமை!

இதுநிற்க, சேக்கிழாரசுவாமிகள் செய்கருளிய பெரிய புராணமோவென, “உலகெலாமுணாஃதோரறகரியவன்,” என்று சபாநாயகா அடியெடுத்தாக்கொடுக்கப் பட்டியருளியது. அன்றியும், புராணமுடிந்தபின் பு சோழமகாபாரசனுக்கு “நாம அடியெடுத்துக்கொடுக்கச் சேக்கிழான் மமமுடையரொண்டர்களது அடிமைத்தந்தை விரித்துப்புராணமபாடிமுடித்தான். நீ அதைமேன்,” என்றுசிவபெருமான் அருள்செய்தபா நமியநடைபு பெற்றுடையது. இன்னும், பதினொருதிருமுறை களுடனெகூட்டிப் பன்னிரண்டாந் திருமுறை யெனவகுத்தப பட்டது தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல லாண்டு என்பவற்றோடுபெரியபுராணமசோங்கே அருடாகக னைநாடுசைவதலுக்கும், சிவபூசகக்கும், சிவாலய நிகரய நைமித்திகங்களுக்கும், சிவதரிசநத்துக்கும், அடியவாபூசக கும், நியம மந்திரங்களாயின. இத்துணைச் சிறப்பினையெ பெரியபுராணத்திற்சொல்லாமல் விட்டுவிட்டவிதுபொன்றுள

தென்றுநீர்புலம்பவந்தது சாத்திரவிதியா? சம்பிரதாயவிதியா? அல்லது உமதுதலைவிதியா? ஐயோபாவம்! சாத்திரவிதியென்பீராயின், சாவஞ்ஞராகிய சிவபெருமானுடைய திருவாகாங்கிய சிவரகசியமும் அவரருளவழிப்பட்ட இருடிகளாகிய உடமனமுகாமுனிவா, அகந்தியமகாமுனிவாகளுடைய தருகாகுகளாகிய உபமனபுகதவிலாசம், அகஸ்தியபகதவிலாசங்களும், திருத்தொண்டா புராணசாரமும், திருநாடையுடைய பொல்லாப்பினையார வேதமுதலிய கலைகளெல்லாவற்றையும் திருவுளமிசைநது ஒதுவிக்க ஒத்யநம்பியாண்டார நபத்தருவாகாகியத்ருத்தொண்டா திருவநதாதியுடனொருங்கேயோதது, த்ருநாவுக்கரசுகவாயிகள் சிவபெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தாரின்று சேக்கிழாரசுவாயிகள் கூறியவாதே கூறுமாறருல சாத்திரவிதியென்பது கூடாது. சம்பிரதாயவிதியென்பீராயின், திருவாவடுதிறமுதலிய ஆதினங்குநில வழங்குவருதலவேண்டும். அங்ஙனம் நமையின், சம்பிரதாயவிதியென்பதுகூடாது. ஆகவே, உமதுதலைவிதியென்பதே சித்தம். ஆயின், "நஞ்சுண்சிசாவாமூவாச்சிவகமே,—என்னும் பிரமாணமுண்டேயென்பீராயின், அதனுண்மையொருள் அஞ்ஞாந்திரபாவகரத்தில் விளக்கிக்காட்டிய நியாயப்படி. மேலோரையடுத்ததுணராதவழி நிரம்பிண்டு மிண்டும் அதனை எடுததாளவதுறு உமடமையாகவே முடிந்தது. அதற்குநிகழ்வந்த சிங்கப்பொருளைக் கொளவாமெனின், பாடநாசத்திருப்பத்கத்தில் "புறம்பயததெமமுத்தினைப்புகலூரிலங்குபொன்னினை, உதநதையோங்கு சிராடபள்ளி யுலகமவிளங்கு ஞாயிறை கதங்குமருவிககழுக்குன்றிற காணபார்காணுங்கண்ணை, அதஞ்ஞுழினைகவீரட்டத் தரிமானேற்றையடைந்தேனே,—என்னும். "எழிலாரிராஜசிங்கத்தை யிராமேசசரத்தெய்வமழிலேற

நை, சமுலாசோதை வனாபாரிற் குற்றலத்தெங்குத்தனை
 நிழலாசோலைநெடுங்குளத் துநிலாயரித்தன்மனாளை, அமுலா
 வண்ணத்தம்மானை யனபிலனை ததுவவததேனே,, — என்றும்
 வருடவறுநாளுஞ் சிங்கத்தையகண்டு தானகூறினாபோலும்.
 முத்தேயெவனும், பொன்னையென்றும், ஞாயிறேயென்றும்
 இராஜசிங்கமேயென்றும், எழிலேதேயென்றும், அனபினவ
 யப்பட்டுக்கூறும் மெய்யடியா திறனறியாது முததாகவும்,
 பொன்னாகவும், ஞாயிறாகவுமேகண்டு கூறினதாகத் தடித்த
 டியாய்ப பொருளாகுவது பரமதடியாகுதற்குலின் உமது
 அபசித்தாந்தம் பாழ்த்தொழிந்தென்க. இன்னும், கந்த
 ரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவாலங்காட்டுப் பதித்ததில், “முததா
 முத்திதரவல்ல முகிழ்மென்முலையாளுமைபங்கா, சித்தாசித்தி
 தற்றறுகாட்டுஞ் சிவனேதேவாசிங்கமே, பததாபததாபலாபோ
 ற்றும் பரமபழையனாமே, அத்தாவாலங்காடாவின் னடி
 யாகக்கடியேனாவேனே,, — என்றுவரும் வாககியத்தாணும் நம்
 துகருதும்புகக்கப்பட்டதென்க. நீர்தலத்திலுள்ளதாகக்காட்டி
 ய பிம்பசாட்சியோவெனின், நுமமையொத்த விவேகபஞ்சங்
 களுக்கே உது ஒப்பாமன்றி உத்தமவிவேகிகளா மறந்துங்கொ
 ளாரென்க. எந்நன்மெனின், ஸ்ரீகாஞ்சியில் மூலட்டான
 ரிடத்து, தேவியின் முலைதழ்மும்பும், வளைத்தழும்புங் காணு
 மாபோல திருப்புகலூர் மூலட்டானரிடத்துங் காட்டல்வேண
 டி உ. அந்நன்ங் காட்டாது யாரோவொருமுகதேவிமகனால கற்
 துப்பிராகாரத்தில் செய்யப்பட்டதாகக்கூறும் பிம்பமொன
 நை அப்பாசுவாமிகளை விழுங்கிய கோலமென்று நீரகாட்டவ
 ற்தது கேவலம் மெளடடியாந்தகாற மாயிறென்க.

இதுநிதக, அததலபுராணமும் அக்நன்மே கூறுகிறதெ
 ன்றும், அதனை யாவருக்கும் விளங்கப்பெகவேனென்றுஞ் சா

திக்கத்தலைப்பட்ட நுமது அறிவின்மாட்சியைச் சற்று விசாரி
பபோம். இதனுள், யாவருக்கும் வினாநகப்பேசவேனென்றது
சென்னையில் சபைகூடியகாலத்து, வீடுவீடாயதுழைந்து ச
பைசேராதவண்ணஞ் செய்வதற்கு முயலுமபடிச் சிலபிரபுக்க
ளிடம் பேசிப்பேசி யழுதினொன்பதனால் நீர்தில வல்லவொன்ப
து எங்கு முடன்பாடேயாயிற்று. எதொழியவே, தலபுராண
ங்கூறுந்தகமையைச் சற்றேபரிபாலோசிப்போம். நீர் காட்ட
வந்த தலபுராணம் கேட்கத்தீர மாநமியுமனறி அடியார் மாநயி
யமன்று. அடியார் மாநமியங்களாகிய பெரியபுராணம், திரு
த்தொண்டா புராணசாரம், நமபியாண்டார நமபிதிருவந
தாதி, சிவரஹஸ்யம், அக்ஷதிர பக்தவிலாசம், உபமனபு
பக்தவிலாசமுதவிப விசேஷபிரமாணங்கா சபபாசவாயி
கா முத்திவிஷயத்தில ஒன்றிலொன்று முரணுது சரிவரக்
கூறவும், சாமான்யமாகிய தலபுராணத்தல் முரணியதாகக்
கற்பித்துக் கூறுவது பிரமாணமாகுமா? நீர் சென்னையில் வெ
ளியிட்ட வழு வாசகப்பீடலில், இல்லாத தப்புப்பாட்டுகளைப் பி
ரதயட்சமாய்க் கண்டதுபோல அத்யாயமுட்படக்காட்டி யா
ரேவொரு தம்பிரான் கண்டதென்று கற்பித்துலாத்ததுமன்
றிப்பக்தவிலாசாதி கிரந்தங்களில் கண்டுணர்ந்த கலோகாத
தமிதுவாமென்று ஒருகாட்டி அதற்குநீலகண்டசாஸ்திரியொ
ருவரை ஆதரவாயத்தேடியமுது பாழ்த்தினொன்பது யாவருமறி
வார்களே! சென்னையில் காட்டியகற்பிதபாகங்களு அங்குதானே
நாசமடைந்தனவாகவுமாநிபுபுதுவையில்காட்டுவதாகப் புது
மைகாட்டிந்தலுபுராணமும், அதிலுள்ளதாகக் கூறுஞ் சிவசச
சேட்டையும் உமக்கு யாவாகற்பித்துக் கொடுத்தனரோ அறி
யேம். “ब्रह्मसूत्रम्” — “பஹுநாலபஸ்ய
பாதநிதி,, என்னுந்ரியாயசாதிரததால் அநேகமாயுதகரிக்கும்

பிரமாணங்களுக்குமுன் ஏகதேசபிரமாணம் பாதிக்கப்படும் என்று பெறப்பட்டதனால் கற்பனைவயத்ததாகிய தலபுராணத்தாற்போந்த'ஏகதேசபிரமாணம் அநேகமாகிய சிவரஹஸ்யம், பெரியபுராண முதலியவற்றோடு முரணி அபபிரமாணயத்வமாய்க்கண்டிக்கப்பட்டொழியும்.

இவ்வுண்மையைச் சென்னையில்ஸ்ரீ அருணாசலேசுவரர்சநிதியையடுத்த கல்விமடத்திற்கூடியபெருஞ்சபையில்பிரமஹஸ்ரீமஹாலிங்கசாஸ்திரிகள், ஸ்ரீநமச்சிவாயதேசிகா, மா-நா-ஸ்ரீ புரகை அஷ்டாவதாநம் சபாபதிமுதலியாரா, சோடசாவதாநம் சுபபராயசெடியார், திருச்சிறதம்பலப் பிள்ளையவர்கள், தணி காசலமுதலியாரா, தியாகேசமுதலியார் முதலாகிய வித்வப் பிரபுக்களுக்கு முன்னிலையில் மா-நா-ஸ்ரீ சூ. சபாபதிமுதலியாரா, சூ. சோமசுந்தரநாயகா ஆகிய இருவாகனும் விவகரித்தகாலையில் பெரியபுராணம், சிவரஹஸ்யமுதலிய பலிஷ்டப் பிரமாணங்களுக்கு முன்னர் தலபுராணத்தில் விரோதித்த அமிசங்களை அபபிரமாணமென்று தீர்மானிக்கப்பட்ட தனறியும் மா-நா-ஸ்ரீ-பு. அ. சபாபதிமுதலியாரவர்கள் தாம் பாடங்கேட்டசாலத்து, தம்மாசாரியாகளாகிய மா-நா-ஸ்ரீ வித்வான் காஞ்சிபுரம் சபாபதிமுதலியாரா, கலீஜ் - தாண்டவராயமுதலியாரா முதலாகிய பெரியோரிடத்தும் இந்தச் சிங்கப்பிரஸ்தாபங்கேட்டதில்லையென்றும், சாமான்யர்க ளிப்படிச் சொல்லித்திரிவதுண்டென்றுஞ் சொல்லிமுடித்தனரோ! இன்னும், ஸ்ரீகைலாச பரமபணாத் திருவாவதிதுறையாதீனம் ஸ்ரீ சறகுருஸ்வாமிகளுக்கு மஹாவித்வான், ஸ்ரீமீநாடசி சுந்தரம்பிள்ளையவர்களா ளமுதிவிடுத்த விண்ணப்பப்பத்திரமும், ஷே சந்நிதானத்தினின்றும் சென்னையில் மா-நா-ஸ்ரீ காயாறு ஞானசுந்தரஜய

அ மூர்க்கவாதவித்வம்சநி.

ரவர்களுக்கு வரவிடுத்த ஸ்ரீ முகபத்திரமும் வருமாறு சிந்தித்துய்வீராக.

சி வ ம ய ம.

விண்ணப்பப்பத்திரம்.

“ஒப்புயர்விலவன்சிவன்முன்றமமுடைமையாலிரண்டு மொன்று மேறறா, தப்பறத்தாழநதவொன்றோந்தனந திருவாவதிதுறைநறறலததுளவாாதம, வைபபணைய சுபபிரமணிய குரவொருபெயரை வகிததுளானா, பெப்படியும் விலககலின மற்பவனமுன நுமிலனென்றேயியமபுவோமே.

அடியேன் தெண்டனிடவிண்ணப்பம்.

அம்பரப்புராணம் (சா) பாடலரங்கேற்றவேண்டியதிருக்கின்றது தினநதினம் (சய) (கய) பொழிபபாகசு சொல்லிகொண்டுவருகிறேன். சரீரஸ்திதிபொதுவன்கொன்றகொம்முபோலிருக்கின்றது. இதற்காக இவ்விடம் பிள்ளையவர்கள் ஒரு பரதேசியைக்கொண்டு ஓளாடசம் முடித்து வருகிறார்களா அது. (உ) (க) வேளைநான சாப்பிடுவதாயிருக்கும். மகாசுகந்தரானதின கிருபையால் அருகூபபடுமென்று நினைக்கிறேன். அப்பாசுவாமிகள் பெரியபுராணத்திற் சொல்லியிருக்கிற “நீணமுதலாமுலகேதந மன்னுதிருநாண்டகத்திற், புண்ணியாவுன்னடிககே போதுகின்றேனென்பபுகன்று நன்னாரிய சிவாரந்தஞானவடிவேயாகி, யண்ணலார சேவடிகழீழாண்டவரசமாநதிருநாரா, — பாடபடியேயடைந்தது சத்தியமே. அதற்குமேலாகச் சொல்வதெல்லாம் அவ்வளவு நம்பக்கூடியல்ல. தலத்தில் சங்கமாய்வாது எடுத்துவிழுந்தெனதாகச்

சொல்வதுண்டு. அப்படி யறுட்டானமில்லை. இப்போது நடத்தி வருகிறது சிவலிங்கத்திற் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். அன்றியும் அப்பரும் லிங்கத்தயிக்கமானொன்று முததுத்தாண்டவரும் பாடியிருக்கிறார். புராணம் அடியேன்வரும்போதுகொண்டுவருகிறேன். புராணம் பிள்ளையவாளவரவழித்துத் தருகிறதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுதப்பி வேளாருநிச்சி பண்டாரத்தைக்கொண்டு வரவழைக்கிறதாயிருந்தால்புராண முண்டோவிலலையோவென்றும், சந்தேகமுடையவராக விருக்கிறார். ஒரு ஆள்வசத்தில் சாநிதானநிவேதனத்திற்காக அகப்பட்ட முநதிரிப்பழம் அறுப்பியிருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

யுவனா
சித்தினாய் நுகவ }

அடியேன்
மீனாட்சிசுந்தரம்.

பழங்கொண்டுவரும் மனுவன்னைசவன்.

— * —

உ.

சிவமயம்

ஸ்ரீ முகபத்திரம்.

— — —

சுவாமி அம்பலவாணசுவாமி திருவுளத்தினாலே இக பரசௌபாக்கியவதானனிய மூர்த்தன்னிய சதுஷ்டயசாதாரண திருவிஜயபிரபு குலதிலகமங்கள குணகணூலங்கிருத வாசாலகபரிபாக சிரோரத்நம காபுருஷ செல்வசிரஞ்சீவி ஞானசுந்தரைய ரவாக

மணிகோதனை, ஸ்திரீகோதனை செய்ததுபோலவே சிங்ககோதனையுஞ் செய்திருப்பாரெனின், அவற்றை விதந்துரைத்தது போலவே யிஷ்ணையுஞ் சேககிழார்சுவாமிகள் சொல்லியிருத்தல் வேணும். இஃது நடவாமையால் தமது தெய்வத்திருவாகில இவ்வசங்கதம் பெறப்பட்டதில்லை. நாகாட்டிய சிங்ககோதனையை அங்கீகரிப்பினும் அதுமணியைப்போலும், ஸ்திரீயைப்போலுந்தனிச்சிங்கமாதல் வேண்டிமன்றிப் பெருமானிடத்துச் சிங்கமுகத்தால் சோதிகப்பட்டாரெனப்புகுடாது. பெருமானிடத்துச் சிங்கமுகங் காண்பாரெனின், அது பெருமானது திருவிளையாட்டாக வழிபட்டு மகிழ்வரேயெனறி யொருக்காலம் அஞ்சார்! அஞ்சார்!! எமதுபத்திரிகையில் “சிங்கவுருக்கொண்டிகோதிக்க,, என்று கூறினதால், முழுச்சிங்கமே யீண்டு கூறவந்ததென்பீராயின், பின்னா இதற்குமுரணாகச் சிங்கமுக ஐக்கிய ஐதீகப்படமென்று கூறியதெனனை? இவ்விருண்டில எது உண்மை? இதனைவிவகரிக்கில் ஒன்றும் உண்மையாகாவாம். எப்படியெனில், சிங்கவுருக்கொண்டது என்பதைத் தாபிக்கில் சிங்கமுகங்கொண்டது இல்லையாம். சிங்கமுகங்கொண்டது என்பதத்தைத் தாபிக்கில் சிங்கவுருக்கொண்டது இல்லையாம். இப்படி ஒன்றோடொன்று மாறுகொண்டழியும் வண்ணம் மதியங்கிக்கூறிச் சிவபெருமான் சிங்ககோலங் கொண்டது பொய்யென்பதை நீரோவிளக்கினீர். இப்பத்திரிகையின்மாத் திரமா? சென்னையிலநாகெய்த அவலட்சணப்பிரசங்கத்தாலும், நாவெளியிட்ட விபரீத பத்திரிகையாலும் சிங்கமுகமாத் திரங் கொண்டுவந்ததாக வாதஞ்செய்து, இஃதுபோலவே சிங்கமுக சிவலிங்கப்படமொன்றெழுதிக் காட்டியதைமறைத்து, இப்பதுவையிலவந்து நாம் பத்துகாததூரத்துக்கு அப்புறமிறுக்கும் சென்னையில்கூறியது இவ்விடத்தில் யாவருக்குத் தெரியப் போகிறதென்றெண்ணி, சிவபெருமான் முற்றும் சிங்கவுருவ

மே கொண்டாண்டு பிரசங்கித்தும், முற்றுஞ் சிங்கவுருபப்
டம ஒன்றெழுதிகாட்டியுந் தூவாதஞ்செய்யத்தொடங்கியது
உமது மண்டையெழுததாய்முடிந்தது ஐயையோ! உம்முடைய
புரட்டுமொழிகளையோசிக்ருமிடத்துசைவசம்பிரதாயங்களை
க்கெடுக்கவந்த புறச்சமயக களவரெனே வெளிப்படுகின்றீர்.
ஐயா கவிராயரே! நீர் உமதுபத்திரிகையில், புதுவையில் தாபி
ககவந்த சிங்கவுருவத்தை மறந்து சென்னையுடைய கத்தால் சிங்
கமுகமென்றுமதிமயங்கிக்கூறியவிசித்திரம், நினைசுருந்தோறும்
நகையையுண்டாககி, உம்மை அசதவாக்கியரென்றும், அசம்பி
ரதாயரென்றும் வெளிப்படுத்திச் சிங்கம என்று பிரஸ்தாபிக்ரு
ந்தோறும் சி! சி!! என்று வெறுக்கவஞ்செய்கின்றது. இந்த
நேரதுக்களால், தலபுராணம் தலபுராணம் என்று நீர்தலைய
முத்துக்கொண்டமூவதை யின்றோடேதொலைத்துச் சுகித்திரு
ப்பீராக.

இனியுமது பத்திரிகையிறடோந்த வழுவாசகங்களைச் ச
ற்றுவிசாரிப்போம்.

உ

சிவமயம்.

அ ப் ப ர் சுவா மி க ள்

முத்திநெறிவிளக்கம்

ம - ஈ - ன - ஸ்ரீ

அ. 1. 3. 5.

சிவபெருமான் திருவருள மெய்யேயுடைய - சேகரி
மூர்க்கவாய்களை - திருவாயாலாந்ருளிய பெரிபுராணம் - 4 - ன்
ததீசுசுரா கோயிலுக்குநோ - சட்டநாத்தவாய்களை மட்டையது
உ

துள் அடியன் சொல்லிவருவதில் - திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்புதலூர் ஆலயத்துள் திருப்பணி செய்தருளக்கண்டகடவுள் மணிகோதனை ஸ்ரீசோதனைசெய்தபிறகு சிங்கவுருக்கொண்டு சோதிக அதுகண்டு, சிங்கமேயுன்னடிககே போதுகின்றேனென்றேறிய- அப்பனர் யெடுத்ததுவிழுங்கி வெளியிட்டு மறறைய தேவாரப்பாடலெட்டுங் கேட்டு ஐக்கியஞ்செய்து கொண்ட வுணமைவிளங்க அறிஞர் அன்றே சிலைவடிவாற்செய்த நாடொட்டு இன்றும் அதனைப்பூசித் துவருவதும அதனை அடுத்த மேற்சிலையிடத்தில் சிங்கமே எனனும அப்பதிகப்பாடலொன்றை அன்றே தீட்டிவைத்திருக்குங் காட்சித் தலஐதிகப் பிரமாணமுங் காண்பதன்றி- அத்தலபுராணம் இருந்துழியுங் கண்டறிக.

இவ்விதியொன்றை- பெரியபுராணம்- உபமன்னியம்- அகத்தியம்- சிவரஹஸ்யம்- இதனுள் சொல்லாது விட்டது இறந்தது விலக்கலென்னும் உத்தி யெனக்கண்டறிந்து மேற்குறித்த மடாலயத்துள் சிங்கமுக ஐக்கிய ஐதிகப்படத்தை சபைநடுவே எழுந்தருளச்செய்து யாவருக்கும் விளங்கப்பேசும் சற்சைவப் பிரசங்கத்திறகு இதனடியிற் குறித்தநாளிரவில- அ- மணிகுத் தாங்களவந்திருந்து சிரவணஞ்செய்து பேராந்தம் அடையுமபடி கோருகினமனன்.

இங்ஙனம்,

யுவஞ் } சற்சைவ சாம்பிரதாயங்களைத்
நாகநிமி ௨௯ உ } தழுவிப்பேசவல்லபுராணிகர்

பொ. சுந்தரப்பிள்ளை.

என்னு மிச்சிறியபத்திரிகையை நெடுமபொழுது யோசித்துயோசித்து அருமையாக முடித்தீர். இஃது, வழுக்கையெல்லாஞ்சோத்துத் திரட்டிய ஆபாச பத்திரிகையென்பதைச் சைவசமயிரதாயங்களைத் தழுவிப்பேசுவல்லேமென் நிறுமாந் துவிடக்கு நீர் நானித்தலைகவிமுமாறு விளக்கிக்காட்டுவோம்.

உமது பத்திரிகைக்கு அபபர்சவாமிக்ஷ முததிரெநி விளக்க மென்று பெயரிட்டார். நீர் அறிவிக்கவந்த விஷயம் முத்தியாகவும் முத்திரெநியெனறது என்ன? முததிரெநியென்பது முத்தியடைதற் கேதுவாகிய சரியைகிரியை யோசனாநமென்னும மாரக்கமாமே! அறநன்று. நெரியென்பது, முறைமை ஆகலான் முததி அடைந்த முறைமைஎன்பபொருள் கொள்கவெனின், அதுவுஞ் சமயமுறைமை, சாதிமுறைமை, நீதிமுறைமை என்பனபோல் சைவசமயத்தில் முத்தியடைந்தோர் யாவருக்கும் ஒத்த முறைமையாயிருத்தல் வேண்டும். அங்ஙனமினறி நீர் கூறியது தூதனமுத்தி ஆகலானும், சிவபெருமான் திருவடியடைதலே உள்ளமுறைமையாகலானும் பொருந்தாதென்க. ஆனால், நெறியென்பதற்கு விதமென்று பொருளிருத்தலின் முத்தியடைந்தவிதமென்று கொள்ளாமோவெனின், அங்ஙனமாயின், முத்தியை அடைந்தோர் யாவரும்வேறுவேறு விதமாக அடைந்திருக்கில் இது அபபர்சவாமிக்ஷ முத்தியடைந்த விதமென்று கொள்ளலாம். திருவடியடைதலொன்றையே முத்தியெனக்கூறுஞ் சிவாமகத்துக்குதுராறுபடுத லினிதுவுமபொருந்தாது. மற்றெவ்வாறு கூறலவேண்டுமெனின், பொதுவகையாலமுத்திவிளக்கமென்றே கூறலவேண்டும் அபபடிககூறிலுல்யான் சொல்லவந்த சிறப்புவுகை விளங்காதேயெனின், தூதன முத்திவிளக்கமென்று கூறும். இவ்வளவுகண்டு எழுதத்தெரியாத நீர் ஏனிடில் தணியிட்டுக்.

கசு

மூர்க்கவாதவித்வம்சநி.

கொண்டீர்? இவ்வூக்கல்விச்சாலையில்பயிலும் ஒருசிறுவனுக்குத் தெரிவிப்பீராயின், அவன் ஒருகுற்றமுமின்றி நொடிப்பொழுதிலமுடித்துக்கொடுப்பானே! அப்படியுஞ்செய்யாமற்போனீர். ஐயோபாவம்!

அல்லது உம், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருப்புகலூர் ஆலயத்துள் திருப்பணி செய்தருளாகண்ட கடவுளென்னுந் தொடருள், திருப்பணிசெய்தருளாகண்ட கடவுளென்றதென்னே? ஆண்டவா அடிமைகளுக்குச் செய்யுந் தன்மைகளை ஆண்டவா செய்தருளினொன்று கூறுதலுண்மை. ஆண்டவருக்கு அடிமைகள் செய்யுமபணிகளைச் செய்தருளினொன்று அருட்பிரயோகத்தால் கூறவந்தது எங்குள்ள சடபிரதாயம்? ஐயோ அவலசண்பே! இதுகலிதாமமென்க.

எகண்டது பேசு என்னும் புலவரே! உமது புரட்டிகளை எவ்வளவென்றுதான் அளவிட்டுரைப்பது? திருப்புகலூர் ஆலயத்தின ஆவரணலிங்கத்திற் சிவபெருமான சிங்கமுகங்கொண்டு அபடரை விழுங்கினொன்று சென்னையிற்கூறியநீர் அதனையொளித்து, இவ்வூரில் விழுங்கியவுண்மை விளங்க அறிஞர் அன்றே சிலையாற் செய்த சிங்கமொன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிற தென்று புலம்பியதென்னே? இன்னும், சிங்கமுகபிம்பம் ஷை-ஆலயத்தினோபுறத்தில் பூசையின்றிக்கிடக்கிறதென்று சென்னையிற் காட்டியதை மாற்றி இவ்விடத்தில்தான் பூசைநடந்து வருகிறதென்று பொய்ச்சான்று கூறவந்ததென்னே? இவற்றால் நீர் சாதிக் கப்புகுந்த சித்தாந்தத்தின் ஆதிககமவெளிப்பட்டது. எனவே, அஞ்ஞாந்தமிரத்தெழுந்த தூமதாபாசரிலேபெற்றவாறு கிராந்தியமாம்.

ஏகேட்டதுபேசுஎன்னும் புலவரே! உமதுமந்தவாசகத்
தில், தீட்டிவைத்திருக்கும் காட்சித்தல ஐதிகப்பிரமாணமும்
என்றோ! தீட்டிவைத்திருப்பதைக் காட்சிபிரமாணமாகக் கூ-
றவநத நீர் அதற்கு யாறுகத்தல ஐதிகமென்று அதனோடு சேர்த்
துகூறியதென்னே? ஐதிகமாவது, இவ்வாலிம்பேயுண்டென
றியாவருஞ்சொல்லுகை. புறப்புறசமயிகளாகியமாயாவாதிகள
கூறும் அஷ்டவிதப்பிரமாணங்களிலொன்றாகிய ஐதிகமஉரை
யிலடங்கி—காட்சி, அறுமாடமஆகமம் எனனுமிரமாணத்தி
ரயமேசைவதூலாகொண்டுவழங்குவதையறியாது, நீர்தனைப்
பொருளமைதியினறிக குழறவநதது குறியின்றிகுருடன்
கோலெறிநததுபோலும். இதனுண்மையைச் சிவாகரயோகிகள்
செய்தருளியசித்தியாசபட்சத்துறையானேதெளிந்துய்வீராக.

ஏசுங்கப்பிரசங்கியாரே! இத்தோடே தொலையாமல சி
ங்கமுகஜகதிய ஐதிகப்படமென்றீரே! சிங்கமுக ஐக்கியத்தைச்
சித்திரிப்பங்கொண்டு காட்சியாகக் காட்டவந்தநீர் காட்சிப்
படம் என்னாது ஐதிகப்படமென்று ஏன்மீன்மெதனைக்கூறித்
தொலைத்தீர்? இனியிவ்வைதிகப் பித்தை உம்மைப்பிடித்தாட்
டுஞ் சிங்கப்பித்தோடே சேர்த்துத் தொலைப்புநீராக.

இனி, உமதுவாசகத்தின்போந்த இலக்கணப்புலமை
யைச் சற்றேவிசாரிப்போம்.

ஐயங்கவிசாரிப்போம். மேலெழுதியஉமது பத்திரி
கையின் முகப்பைப்பெருகியுள் என்றுதொடங்கிக்
கண்டறிவதற்குரியவாய்ப்பு உண்டென நோக்கின், இ
டைமேல் ~~பெருகியுள் என்றுதொடங்கிக்~~ என்னும் தொழிலி
டமாய்த் ~~பெருகியுள் என்றுதொடங்கிக்~~ எதைக்கொண்டுமுடிந்

க அ

முர்க்கவாதவித்வம்சநி.

ததேவநியேம.என்னை, 'எலலையின்னுமதுவும்பெயர்கொளும
ல்லவின்கொளு நான்கேழிருமையும்.புல்லுமபெருமபாலுமெ
ன்மனாபுலவர்,, என்னும நன்னூற்பெயரியறஞத்திரததாலவி
ளங்குவென்னும வினையெசசததைகசொண்டுமுடிந்ததாகவும்,
இவ்விளங்குவென்னுமவினையெசசம,காணபதுஎன்னுமவினை
யின பெயலுக்கொண்டுமுடிந்ததாகவுங்கொள்ளாமோவெனி
ன, இக்காணபதென்னும வினையினபெயா சிலைவடிவாற செ
யத்தைப பூசிததுவருங்காட்சியும், சிங்கமேயென்னும் பதிகத
தைத் தீட்டிவைத்திருக்கருங்காட்சியுமஎன்னு மிவறறைக்காட
டியகனநி, 'சொல்லிவருவதிலவிளங்கு, எனபதன கண்ணமை
ந்த கரோத்திராநுபவத்தை விளக்கினதிலலை. ஆகலின, விள
ங்க வென்னும் வினையெசசத்தின பின்னா,கேட்டு என்று க
ரோத்திரப பிரயோசனத்தைக காட்டலவேண்டும் எனனை,
காணபது என்பது அறிவாறகாண்டலையுணாததலின் அவனு
மொகதுமெனக்குரங்குபபிடியாற சாதிப்பின, பூசித்து வரு
வதும, ஐதிகப்பிரமாணமும், எனபனபோல "விளங்கு,, என்
பதன்கண்ணுமோ ரென்னுமமைகொடுத்தல வேண்டும். அ
ங்ஙனங் கொடுத்துழியும்பின வருங்காட்சிப பிரமாணத்துக
கொவவாமைதெளிக.

இன்னும் "மறறையதேவாரப பாடலெட்டுங்கேட்டு,,எ
ன்னும் வினையெசசத்தொடர்மொழியுள பிறிதுப பொருட்ட
தாசிய மறறையெவென்னு மிடைச்சொல்லி யினைத்தென்றறி
பொருளாகிய தேவாரபாடலெட்டுஎன்பதனோடுசாத்தி யித
ளிறுதிக்கண முற்றும்மைகொடுத்துமுடித்தமைகவிக்கரத்த
கப்பட்ட கடிமலர்த்தொங்கலைக்கடுக்கும்.. "இருநோக்கிவரு
ண்கணுள்ளதொருநோக்கு- நோய்நோக்கொனறநோய்மருந்
து,, என்னுந்திருவாகுகுகிசையு ஓரினமாகியபலவற்றுள் இவ

வற்றைவேறுபிரித்து முன்னரொருவாற்றாக்கூறிப்பின்னரொருவாற்றாலாழிந்தமையுங் கூறுமவதரத்தனரே மறமறையவெனனு மிடைச்சொற்பிரயோசன மிடம்பெறும? அங்ஙனங்கூறுதுவிடுத்தமையானும், தேவாரப்பாடல் எட்டுமென்பதனகண்முற்றும்மைகொடுத்த முடிததமையானும், “வினைமாறதசைநிலைபிரித்தெனும்மறே, என்னுநனனூலிடைச்சொலியற்சூத்திரத்தால்மற்று எனனு மிடைச்சொறப்பொருண் மூன்றனுள வினைமாறறும் பிறிது மொழிய வதன்கண்ணுள்ளதேனையசைச்சொறப்பொருளொன்றேயாய், அப்பாசுவாமிக ளருளிச்செய்த அப்பதிகத் தேவாரப்பாடல் எட்டோபத்தோவெனும்மாசங்கைக்கிடம்பெற்று நுமநறியாமை வெளிப்பட்டவாரும். இவ்வசைநிலைப்பொருளுங் கத்தியரூபத்து வழங்காமைதெளியாதுகூறிய நுமமடையிருந்தவாறு கொடிது! கொடிது!! எனனை, “சிங்கமேயுன்னடிககே போதுகின்மேன்,, எனககூறியவாற்றால்வேறு பிரித்தமை யொககுமெனின், அது ஓபாடலின் முதற்குறிப்பல்லாமையானும், இரண்டாவது பாடலிலுள்ளதாகலானும், அப்பதிகத்தின் முதர்பாடலும், இரண்டாவது பாடலின்முதன் மூன்றடியும், நான்காமடியின் பிறபாதி யுங்கழித்து ஏனைச்சிங்கமே யுன்னடிககே போதுகின்மேனென்பதனுடன்மற்ற யெட்டுப்பாடலையுஞ்சேர்த்து ஓபதிகமென்ப பெயரிடவெவ்விலக்கணத்திற கண்டவிதியோவறியேயம். ஐயோ என்செய்வீரபாவம்! ‘மறமறையதென்பது சுட்டியதற்கினம்,, என்றும், “இனைத்தெனறறிப்பொருளுலகினிலாப்பொருள்- வினைப்படுத்தனுபயி னுமமைவேனடும்,, என்றுமவழங்குமிலக்கண விதிகளைக்கற்று வல்லுநர்அலாய்ந்தறிவீராக.

அல்லதுஉம, “அறிஞரன்றே—காண்பதன்றி,,என்னும்வாகவியததுள அனமேயென்னுஞ்சொல என்னப்பொருளைத்தத்

தது? அன்றி, என்ன சொல்லக்கருதிற்று? அந்நாளேயென்னும் பொருளைத் தருமாலோவெனின், பின்னுஞ் “செய்தநாடொடடு,, என்று கூறுதலானும், அஃது நின்ற நிலைகளைத்தானப் பொருட்குப் பொருத்தமினமையானும், அதனகட்டந்ததே நதேசாரத்துக்குப் பயனினமையானும் அங்ஙனம் கொளவதமையாது. அசைச்சொற்களாகக்கொள்ளின், அவைசெய்யுள் வழக்காமன்றி யிதுபோலப்பொருத்த மினமையாய்ப்பரவையழகாதலினமையின அதுவுமேலாது. வினாப்பொருளைத்தருகருகுறிப்புவினைச்சொல்லாகக் கொண்டாலோவெனின், அப்பொருளமைதிகேற்பச் சிலசொற்களைப்பிரயாசத்தோடு அவாவிசிற்தலான் அவவாறுதலும், ஏனைவேறு விதத்தாற் பொருந்துதலுமரிதேயாயவிட்டது, இதனால் நீர்தனை யொருபயனுந் தராதவழி யெடுத்தாண்டது அந்தகனகைப்பட்ட அரத்தனமே போலும்.

இதுநிற்க, “சிலைவடிவாற்செய்த, என்பதில்வடிவாலென்பதன் பொருளுளை? கருவிப்பொருளுளைனின், கருவிப்பொருளாவது வினைமுதற் றொழிநயனைச்செயப்படு பொருட்கணுப்பதாகவின வினைமுதற் றொழிநயனாகிய உருவந்தோன்று கையடைந்த செயப்படு பொருளியாது? சிலையெனின், சிலையெனபது செயப்படு பொருளோடொற்றுமையுடைய முதற்கருவியாகவின் காரணத்தைக்காரியமாகக் கொள்ளல் மாயைக்குச் சகத்துமாதானமெனபது போலாய். அறநன்று, அவடிவால் என்பதே செயப்படுபொருளுளைனின், முன்னர் அது கருவிப்பொருளையுணர்த்திற்றென்றும், பின்னர் செயப்படுபொருளை யுணர்த்திற்றென்றும் முரணி “முன்னுருவத்தொரு பரலானோடொடு, கருவிக்கருத்தாவுட னிகழ்வதனப்பொருள்,

என்னுஞ் சூத்திரக்கருத்தவலப்பட்டுழிய னும்மடமையைக காட்டியவாறும். இங்ஙனங்கூறியவாற்றால் செயப்படுபொருளை யுணர்த்தாத ஆல உருபைக்கருவிப்பொருளுணர்த்துமாறுசிலை யெனபதனகண்ணோப்பதே முறைமையாம். ஆல் உருபிவ்வா ரொழிதலால் வடிவென்பதேசெயப்படுபொருளென்னின், அது வும் பாணையாகியவடிவோ, சட்டியாகியவடிவோ என்னு மிகழ் ச்சிககேது வாககலானும், அஃது நினறநிலக்களத்தான்வேறு பொருள்குறித்து விபரீதத்தைப்பயத்தலானும் பயனறியாது உருபைப்பெயர்ப்பாற்படுத்தி வேறறுமை செய்துமபுலமையி ருந்தவாறு புனமையேயாம்.

மேலிரண்டாம் பாகத்தில், “இவ்விதியைப் பெரியபுரா ணம். உபமன்னியம், அகத்தியம், சிவரஹஸ்யம், இதனுள் சொல்லாது விட்டது “இறந்தது விலக்கலென்னுமுத்தி,, என் று அழவநத இலக்கணப்புலவரே! இறந்தது விலக்கலென்ப து முறகாலத்து வழங்கியவிலக்கணங்களுள் பிறகாலத்து வ ழங்காமற்போனதை நீக்கலென்பதேயாம். எங்ஙனமெனின், “எனவெனபுள்ளி முன்யாவு ஞாவும், வினையோரணைய வென் மனாபுலவா— எனனுஞ் சூத்திரத்தால் ணகாரணகாரவீற்றி ன்முன்யகரமுதல் வினைச்சொல் லொன்றேவரின், அவண் யகரத்துக்கு ஞகரமொககுமென வாசிரியாதொல்காப்பியருரை த்தவாறே “மண்ணூத்தகோட்டமழகளிறுதோன்றுமே,, என் றும் “பொண்ணூத்ததார்ப்புரவிபரிகருமே,, என்றமவருமவ ற்றி னமைந்தமண்ணூத்தபொண்ணூத்தவென்னு மிமொழியிடைப போலிகள் அக்காலத்துவழங்கிப் பிற்காலத்து வழங்கிவராமை நோககித் தொல்காப்பியத்துக்கு வழிநூல் செய்யப்போந்தந னனாலா, “செய்ஞ்ஞின்றநீலமலாகின்றதிலைச்சிறதம்பலவ ண், மைஞ்ஞின்றுவொண்கணமலைமகளகண்டு மகிழ்ந்துநிறகு

நெய்ஞஞின்றெரியும் விளக்கொத்த நீலமணிமிடற்றான்; கை
ஞஞெனவாடலகண்டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பதெ
னெனே,— என் றருளிய அப்பர்சுவாமிகள் திருவாக்கால
மைந்த செய்ஞ்ஞின்று மைஞ்ஞின்று, என்னு மிம்மொழியி
டைப்போலிசொளருவாற்றா சிலாககொப்பமுடிதலினிவற
றை “ஐகானயவவழி நவ்வொடுசிலவழி, ஞ்சானுமழுமெ
னமருமுளரே,, என்னுஞ் சூத்திரத்தில் பிரன்கோட்கூற
லெனலு முத்தியாற மழுவிக்கூறி, அவறறையொன்றினமு
டித்த மனனிமமுடித்தலெனனு முத்தியானுநதழுவாது இ
தந்நது லிலக்கலெனனு முத்தியினுலேயே அறவேகூறுதுவி
டுத்தார். இவவுணமையையறியாது அடியார் மாந்தியங்களை
யுணரகூறாந் சிவரஹஸ்யமுதலானவற்றுள் மேலவியை நீ
ரெடுத்தாராவந்தது நுமதபாண்டித்ய பிரகடநமேயாம்.

இவவிசாரததால் யாதாமொருநூலிற் கூறியதோர்விதி
யை அதுவழங்காமை நோக்கிப்பினனர் வழிநூலார் விலக்கி
விடுத்தலை இந்நதது விலக்கலென்னுமுததியின்பொருளும்பிர
யோசனைமுமாக வெளிப்பட்டதனால், நாகாட்டிய மேலுத்தி நு
மது சிங்கதாபனததுககிடம் பெறுதாயிற்று. எங்ஙனமெனீ
னர், சிவபெருமான் உமாதேவியாருகஞ்ச சிவரஹஸ்யத்தைக
கூறுவதன் முன்னர் சுவாமி சிங்கமாகவந்த அப்பரைவிழுங்கி
ஞ்ஞென்று எந்தநூலிற் கூறப்பட்டுள்ளது? யாதாமொருநூலிற்
கூறப்பட்டதென்பீராயின், அதுசிவரஹஸ்யத்தில் விடப்பட்
டமையால் யாதாமொருநூலென்பதும் இந்நததுவிலக்கலென
னுமுத்தியால்சுழிக்கப்படுமே! இங்ஙனமாகவும், மீனமெதனை
ரெடுத்தாளவந்த தெனனபேதமை? இந்நததுவிலக்கலென்னு
முத்தியால் சிவரஹஸ்யமாகிகளில்விலக்கியசிங்கத்தை நீகூற
வந்தது வேறெந்தயுத்தியாதரவைக்கொண்டு? இந்நததுதழுவ

லென்னு முத்தியென்று கூறுவோபோலும். ஐயோபாவமே! இனியொருபுதுஇலக்கணமாவது கறபித்து, அதிலிவ்வரியவிதியை நுழைப்பீராயின் உமதுசித்தநாதமநிலைக்கும்! நிலைக்கும்! இதனால் சிவரஹஸ்யத்துக்கு முன்னொருநூலுண்டென்பதும், இறந்தது விலககலென்னு முத்தியால சிவரஹஸ்யமாதிகளில் சிங்கமவிடப்பட்டதென்பதும் நாமதறியாமையைக்காட்டுமபேய்ககூசசலாயிற்று.

இதுநிற்க, உபமன்னியம், அகத்தியம் என்று நீர்காட்டிய நூல்களையாவை? உபமனனியா செய்தநூல் உபமன்னியமென்றும், அகத்தியா செய்தநூல் அகத்தியமென்றுங்கொண்டுமயங்குககூடினீர். இம்முனிவாகள அடியார்கள் சரித்திரத்தை மஹரிஷிகளுக்கணாததிய வுண்மையை இவாகள்பெயரால் உபமனப்புக்கதவிலாசம், அகஸ்தியபக்தவிலாசம் என்றுஸ்காரதத்திறகு உபபுராணங்களாக வியாசாசெய்தாரென்பதையறியாது இவாகளையே நூலாசிரியாகளாகவெண்ணி உபமன்னியம், அகத்தியம் என்று நீர்பேரிடடழைத்தவாறு என்ன கொடுமை? அகத்தியமென்பது அகத்தியராஜசெய்தவோரிலக்கணநூலென்பதனையும்றியாது, அதனுள் சிங்கத்துக்கிடந்தேடி யலுத்துக்கழித்தீரே! பாவம்! பாவம்! இமமட்டோ,பெரியபுராணம், உபமனனியம், அகத்தியம், சிவரஹஸ்யம் என்னுமெண்ணலுமமைததோகைபனமைப்பொருடாது நிறமலினிவறறைசு சுட்டிடைப்படுத்தியுணாததுமபோதுஇவற்றுள்ளென்பலவின்பாறப்படுததுணாததவிதியாகவும், இதனுள்ளெனவொன்றன்பாறப்படுததுணாத்தியதெவ்விதநோக்கியோஅறியேம். ஒருமை பன்மைமயக்கறியாதுமலுமூமரே! உமதிலக்கணப்பலமையினமைந்தபுத்திநுட்பமஉலககைக்கொழுந்தென்பது திண்ணம்! திண்ணம்! “விஞ்சகூட்டினும வேறுமாம்பொரு, ளாதி

யுறுதுச்சட்டணையாய்த், மொன்றனெண்ணின்னனவொன்ற
ன்பெயரே, என்றும், “மூன்னரவ்வொடுவருவையவ்வஞ்சுட
டிறு வவ்வங்குள ளிறுமொழியு, மொன்றலெண்ணுமுள்ளவி
ல்ல, பலல சில்ல வுளவிலபலசில, வின்னவுமபலவின்பெயராசு
மமே, என்றுமவருமிந் நனனூற் பெயரியறஞத்திரங்குளையினி
யாவது பாடங்கேட்டுத் தெளிவீராக.

இன்னனபலவாய் நிரமபிக்கிடக்குங்குற்றங்குளையாராய
பபுகின, உமதுபத்திரிகையினறபாக முந்தேராது கணடிககப
பட்டொழியுமெனாஞ்சி யிவவளவில் விடுத்தனம். சிங்கவசங்
கதத்தை மறுககத் தொடங்கியயாமஉமதிலக்கணபபுலமையை
யீண்டு விரித்துக்காடடிய தென்னையெனின, நீ கூறவநத சி
ங்கதாபனததுககு இறநதது விலககலெனனு முத்தியொன
றைககாடடி நுமதிலககண பாண்டித்யப பிரகடனஞ்செயயத்
தொடங்கினமையின் அதிலுமக்குளள விசாரம்வவகைத் தெ
ன்றியாவருமறிந்து மயங்காவண்ணமேயாம்.

இனிச சைவசம்பிரதாயங்களைத் தழுவிய பேசவல்லே
மெனறுவெளிப்பட்ட நுமதுபுலறிவாணமையைச சற்றுமெ
ளிப்படுத்துவோம். சைவசம்பிரதாயங்களைப்பேசவல்லவா என
பதில்பேசவல்லவா என்பது, வெளிப்படையாலபிறருக்குச்சொ
ல்லவல்லவா என்று பொருள்தருது குறிப்பால் அநுடடிககவலல
வரல்லா என்பதையுணர்த்திநின்றது. தழுவியென்பது, வெளிப்ப
டையால் சீவனூத்தமாய்ப் பிறருக்குச செல்லுதற்பொருட்டுப
பிறாகோளாகிய, சைவத்தைத்தழுவுகின்றவரென்றுபொருள
தருது குறிப்பால் அனனியசமயியென்பதனையும், சிவதீட்சாவி
சிட்டத்தால சைவாசாரத்தை யடையாதவரென்பதனையு முண
ர்த்திநின்றது. இவ்வாறு விபரீதத்தைப்பயப்பதாகிய அவ்வா

இக்கப்பட்டப்பெயரை துமக்கனித்தவரியாவர்? ஐயோகலிமாட்
சியே! சிவனடியார்க் கேவல்பூண்டொழுகும் இன்னுன்னென்று
திரிந்து காலங்கழிக்கக்கூடாதா? சிவபுண்ணியங்கிட்டுமே! பு
கழைவிரும்பிப்புண்பட்டிழிந்தபுலவரே! இனியாவது அடங்
கிவாழ்வீராக.

இம்மட்டேதொலையாமல் “புராணிகர்,,என்னும்பெயரை
யும்துசொந்தமாக ஆண்டுவுருகின்றீரே! நீர்புராணிகர்பட்டம்
பெற்றதுபோதும் போதுமென்று சொல்லுமபடி “அசம்பிர
தாயநிரசனம் “அஞ்ஞாநதிரபாஸகரம்,, என்னுந்நூல்களில்
சைவப்பிரகாச சமாஜீயா வட்டித்திருப்பதுபோதாமல் இன்
னும் விரும்புகின்றீர்போலும். சென்னையில் ஷை சமாஜத்
தலைவரில்லாத சமயம்பாத்து நீர் ஏகதேசமாயச்சோதத
சபையில் வெளியிட்ட வழுவாசகதிரததில் ஒதுகின்றவர்
ஒதுவார், அவதானஞ்செயபவர் அவதானிஎன்று வருமா
போல் புராணஞ்சொல்பவா புராணிகரென்றுவருவதாய் நீர்
கரடடிய நியாயங்கள் ஷை சமாஜத்தார வெளியிட்டபாஸகரத்
தில் தேய்ந்தொழிந்தனவாகவும், ஒன்றும் அறியாதவாபோலும்
நீர்தனை மீண்டுமீண்டும விடாதுபறறிவருவது என்னமகிமய
க்கமோஅறியேம.பிரமோத்தரகண்டத்தில்; “இனனதேயரு
மிப்பிரதோடமெனன யாமவழுத்துதற்கெளிதோ; அன்னவா
கனனுங் கலுழவாகனனு மறிவதன நதனுடைப்பெருமை; ப
ன்னகாபரணபூசையினிதுபோற பலநதரும் பூசையின்றெ
ன்னுமுன்னே நானமுழுது முணாநதவனமொழிந்தான் முனி
வரரனைவருமகிழ்ந்தா,, என்னும்வாககியத்தில் “முன்னே நூ
ன்முழுதுமுணர்ந்தவன,, என்று சூதமுனிவரை முற்றணர்
ச்சியுடையாராகக்கூறி “முனிவரரனைவருமகிழ்ந்தா,, என்று

அவரிடத்துப் புராணங்கேட்குமதிகாரிகளாக நைமிசவனமு
 னிவாகளை விதந்துரைக்கப்பட்டது. ஈதிங்நனமாகவும், உம்மு
 டையபுத்திதெளிவும், கல்விதுட்பமும, புராணத்தேர்ச்சியும்
 வெட்டவெளியென்பதுயாவருமறிவார்களே! “பிஞ்ஞகன்,, என
 ரால் மயிலிறகைச் சூடினவனென்றும், அதுதபிபிரதிக்ஞையு
 டையவனென்றும் பிரசங்கித்து, கங்கையென்றால்;—கம்சலமா
 னதுகை-கையிடத்தது என்று தாதுஉறப்த்தியுடன் உமா தேவி
 யார் கையிலேசலமயிறந்தமையால் வந்தபெயராகுமென்று கம
 என்னுடவடசொல்லையும்; கையென்னுந் தமிழ்ச்சொல்லையும் பு
 ணாத்திப்பொருளறியாது புலம்பியும்வரும் வழக்குடைமீரென
 பது அனுபவசித்தமாமே! இன்னும், திருவிளையாடற்புராணம்,
 மாமனாகவந்து வழக்குரைத்தபடலத்தில் “ஒருதந்நானொருத்தி
 ககிந்தவொருமகனிவனுந்தேறும், கருத்திலாசசியன்,, என்று
 வருவதில் “ஒருத்திநான்,, எனறமையால் தனபதிசெட்டியாரு
 டையதங்கைபுருஷனிடந்தகைப்பெண்ணென்றும், “மாதுலரா
 கிவந்தோ மருகனைத்தமயின்வந்த, தாதுலராதகோதை தன்
 னொடுநதழீஇ,, என்று வருவதில் “தாதுலராதகோதை,, என்ற
 மையால் இளங்கைப்பெண்ணென்றும் விபரீதப்பொருள்குறிப
 புராணமுழுதுமிப்படியே அபாரததங்களால் பிரசங்கித்துத்தி
 ரிகின்றிரெனபதும் பிரத்தியட்சமாமே! இப்படிப்பட்ட அவுல
 டசுணத்தைப் பரமாபதவாக்கியமாகத் தெளிவின்றிகேட்டிடு
 கிழுமதிகாரிகள் தாமமுமிதனானே வெளிப்பட்டதனால் சூதமு
 னிவர்க்குரிய புராணிகளென்னும்பெயரை யுரிமையாகவேகருதி
 நீர்வகிப்பதும, உம்முடையமாணுக்காகள் அந்தப்பட்டப்பெயரா
 லுடம்மை அருமைபாராட்டியழைப்பதும் குருபன்னியைக் குரு
 வியென்றழைக்க நியாயங்கற்றமுடர் கூற்றிலெண்ணப்படு
 மென்க. “சீதமதிப்பிள்ளை வெள்ளையமுதன்காலுஞ் செஞ்ச
 டைமைக்கருமிடற்றுப் பசியசாயன், மாதுவளரொருபுறத்து

கீறுபூத்த மாணிக்கமலையனைய வருணமேனி, நாதனது சரித்திரத்தின்மேன்மையின்னு நவில்வனெனத் தவமுனிவரெவருண கேட்பச், சூதனெனும்புராணமுனி மறைகணுங்குஞ்சொன்னமுனியடிதொழுது பின்னுஞ்சொன்னான்,, என்னுமவாக்கியத்தில், “சூதனெனும் புராணமுனி,, என்று வந்ததைநோக்கில் சூதாளன்பதும், புராணிகர்என்பது மொருவரையேசூறித்துநின்றது. இது சிவனென்னுமுமைகளவென்பதுபோலாம. சிவனென்றாலும், உடைகளவென்றாலும் மொருவரையேபற்றி யெபபடியன்யத்ரா இடம்பெற்றதில்லையோ அபபடியே “சூதரென்றாலும், புராணமுனிவரென்றாலு மொருவரையேபற்றி யன்யத்ராஇடம்பெற்றதில்லை. “மறைகணுங்குஞ்சொன்னமுனியடிதொழுது” என்பதில்மறைகணுங்குஞ்சொன்னமுனியென்பதுவேதமுனியென்றுபொருள் தந்து புராணமுனியாகிய சூதாவேதமுனியாகிய வியாசரை வணங்கியென்றுபொருளாகருதுமாறுவெளிப்படும். ஈண்டுவியாசரெனும்வேதமுனியென்னுதுவேதமுனியென்னும்பொருளைத்தரும் மறைகணுங்குஞ்சொன்னமுனியென்றமாத்நிரத்தானேயெப்படிவியாதமுனிவ ரொருவரையேபற்றி யன்யத்ரா இடம்பெற்றதில்லையோ அபபடியே புராணமுனியென்றுயாண்டு யாண்டு யாயாவாய்ப்பட்டுவரினும்சூதமுனிவ ரொருவரையேபற்றியன்யத்ராஇடம்பெறுமாறுபாதிக்கப்படும். இவ்விசாரத்தால் வேதங்களைவிளக்கினவா வியாசரென்றும்புராணங்களைவிளக்கினவாசூதரென்றும்பெறப்பட்டு,வேதவியாசா-சூதபுராணிகர்என்றுவழங்கிவருமாற்றால்அரசன்மணிமுடியை யம்பட்டொருத்தன்கவர்ந்து தன்னதாகப்பாவித்து மகிழ்வதுபோல் யாம்புராணிகர் யாம் புராணிகர்என்று லஜ்ஜைகெட்டுத்திரியு முமதுசன்மத்தைவெறுத்து இனியாவது பிழைக்கும் வழிதேவீராக.

உஅ மூர்க்கவாத்வித்வம்சநி.

ஓ அசுற்சைவரே! யாமிதுகாறும் விவகரித்துவந்த நியா யங்களால உமது சிங்கக்கூட்ச்சலுக்கு இனியிப்புதுவை யிடந் தராதென்பதையுணர்ந்து எந்தத்தெருத்திண்ணையிலாவது இ டந்தேழிகொண்டு சீவனமநடக்கவேண்டிய முக்கியவிருத்தி யைநாடி உமக்குக்கைவந்த எந்தபுராணத்தையாவது உள்ளவா று பிரசங்கித்துக்கொண்டு காலங்கழிப்பீராக. இதனைவிட்டு யாம பேசவல்லேமென்றும், யாமவிளங்கப்பேசஞ்சபைக்குயா வரும் வரவேண்டுமென்றும் வீணடம்பத்தால் வெளிப்பட்டு ஏன அவமதிப்புணடழிகின்றீர்? இதனால் நீ ரடையும்பயன்யா னு? சென்னைக்கல்விமடத்தில் சபைசேருகிறதினத்தில் அச்ச பைசேராதவண்ணந்தடுபதற்கு நும்மனோபெயரால் நீர் வெ ளிப்படுத்திய ஆபாசபத்திரிகைக்குப் பதில் அச்சிட்டு வெளிப்படு த்த அவகாசமில்லாமையால் ஷே சமாஜீயா உடனே கையெழு த்துப்பத்திரிகையாய் நும்மனோர்க கனுப்பிவிட்டுச் சபைசோந த அனறுமாலையில் யாவருமறியும்பொருட்டு வாசித்துக்கா டடிய பத்திரிகையொன்றினை வரைவதுவிடுமாறுகண்டுநா ணுவீராக,

உ

சி வ ம ய ம்.

ஸ்ரீ ஞாந்சம்பந்தகுரவேநம:

கோ-திருத்தொண்டா சபையைச்சேர்ந்த சீ-வெங்கடா சலமுதலியார. கோ-னே-கன்னியப்பாசாரி. கோ-உருத்திரப பாசாரியாகிய மூவருக்குமறிவிப்பது.

சென்றமீ-நய-உயிர்க்கல்விமடத்தில் நாங்கள்சேருஞ்ச பைக்கு அசம்பிரதாயங்களைப்பேசவல்ல பொ -சுந்தரப்பிள்ளை யை வரும்படி நேரே அவருக்குப் பத்திரிகைமூலமாய்த் தெரி

வித்தரரகு அவரைமறைத்து நீங்கா வெளிப்பட்டது ஆச
சரியம் ஆசசரியம்.

மேறதறிதக சபைசேருவது இன்றையததினமென்றுநீ
ங்களறிந்திருந்தும் அறியாதவாபோல் இன்றைகருங்களுக்கு
பபத்திரிகைபெழுதியிடுதது உங்காபிர் பரீட்சா மாநாடு த
ககாபபாற்ற வழிதேர்வதற்கு காணப்படுகிறது.

சை பத்திரிகையிலவாத விஷயமாக நீங்கலிப்போது சூரி
த்தரப்பாடுகளெல்லாம் நாங்கா முனையேயேகேட்டுப்பதில்
பெருமையால் சிஸ்புருஹமாகசுழிதது விட்டதாயால் மீண
மேவவிஷயத்தைப்பற்றி உங்களுக்குத் தரபெழுதுவதெங்குந்
கவசியமன்றும்.

நாங்க ளின்றைகளுக்கப்பேருவிஷயத்தில்உங்கா
பிரசங்கியாககு இரண்டு பத்திரிகையெழுதுவிட்டதமைக்குப்
பதிலுணாகவேண்டிய வரவராயிருக்க நீங்கலொழுதுவிடுதத
து ஏதுக்கோவறியேம்.

சுதுச்சாஸ்திர பண்டிதராகிய பிரம்ஹஸ்ரீ தி-மஹாலிங்க
கசாஸ்திரிகள், சைவசமபிரதாயங்களை நன்குணர்ந்தம-ரா-ஸ்ரீ
புரகை, அஷ்டாவதாரம் சபாபதிமுதலியாரவர்கள் முதலிய
பெரியோர்களின்று சபைசேருவராகையால் அப்பெருஞ்சபை
யில் உங்களபிரசங்கியா வேரேவந்து அவர்களுக்கு முன்பாக
த்தமது சித்தாரதத்தை நிலைநாட்டிக்கொள்ளுமபடி நீங்களவா
க்கு அறிவிப்பதே உங்களுக்குப் பெருமபிரயோசனமாம்.

இவ்வாறு

யுவனா-
சித்திரமீ-கவ

சம்சமபிரதாய சிலாகருத்
தொண்டிபூண்டொழும

திருவல்லிகேணி சைவபிரகாச சமாய்யாகாராகிய

நல்-சுப்பிரமணியமுதலியார்
மீ-பொன்னம்பலஉபாத்தியாயர்.

என்னு மிப்பத்திரிகைச்சான்றானே நீ யாவருக்கும் விளங்கப்பேசவல்லீரென்பது வெட்டவெளியான சால உம்மையாம் வலிந்தெதிர்த்து வர்தசபைக்கழைப்பது கூடாமையாயிருக்கின்றது. உமது பேராற்றலேககாட்டவேண்டி நீ சபைசேர்த்து அங்கு எம்மைவரிப்பின யாமும், எம்மவர்களும வருதற்குப்பின்னிடையேயே! பின்னிடையேயே! இன்னும் திருவல்லிகேணி சமாஜத்து அடியவா திருக்கூட்டத்தவர்களையும் இங்கு வருமாபடிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். இங்குநின்றுபேசு! பேசு! வா தசபையென்பது நீர் காட்டித்திரியுஞ்சித்திரப்படமல்ல வே! கல்விகேள்விகளில் நிரம்பியவியேகிளபலாகூடப்பெறுங்கழகமாமே! அங்கே நுமதுஜபமென்னசாயும்? படிப்பாளிகளல்லாதசாமான்யர்களைவஞ்சித்துச் சண்டப்பிரசண்டமாயப்பிரசங்கித்து மகிழ்கின்றபுலவரே! உமதுவீணசெருகலைமாற்றிப்பழிபாவங்களுக்கஞ்சிப் பெரியபுராணத்திலுள்ளவாறு பிரசங்கித்து வருவிராயின் உம்மையாவரும் விரும்புவார்களே! யாமும் அங்குவந்துகேட்டு மகிழ்வதிலியாதொரு தடையுமிரா தேகற்றுணர்ந்தவராயினும், கல்லாதவராயினும் சிவநாமங்களை அன்போடு சொல்லுவாராயின், எத்திறத்துமேலோர்களும் விரும்பிக்கேட்பதுகடனாமே! இவ்வுண்மைகளைத்தெளிந்துஇனியாவதிப்படிப்பட்ட விபரீதங்களின் முயலாது சிங்கம் சிங்கம் என்று இரவும்பகலும் பித்தந்தலைக்கேறிப் பிதற்றித்திரிவதை விட்டுச் சுகத்திருப்பீராக.

ஸ்ரீவாசீசகுருசரணாவிந்தார்ப்பணமஸ்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

